

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. a JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. v právní věci žalobce: **J. M.**, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Ústí nad Labem**, se sídlem Velká hradební 61, Ústí nad Labem, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 9. 4. 2008, č. j. 15 Ca 163/2006 – 37,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného rozsudku krajského soudu, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 5. 2003, č. j. 393/140/03/Dv, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti platebnímu výměru Finančního úřadu v Kadani ze dne 16. 10. 2002, č. j. 44518/02/183960/1673. Předmětným platebním výměrem byla stěžovateli dle zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, vyměřena darovací daň ve výši 317 548 Kč.

Stěžovatel byl v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného zastoupen na základě řádné plné moci Ing. J. M., daňovým poradcem se sídlem H. 226, C. Rozsudek krajského soudu byl dne 18. 4. 2008 v souladu s § 42 odst. 2 s. ř. s. doručován na adresu sídla zástupce stěžovatele. Dle doručenký uložené v soudním spise na čl. 40 nebyl zástupce účastníka na uvedené adrese zastížen a zásilka byla v souladu s § 48d o. s. ř. ve spojení s § 46 odst. 3 o. s. ř. a § 42 odst. 5 s. ř. s. uvedeného dne uložena na poště a adresátovi byla zanechána výzva, aby si ji vyzvedl. Zástupce stěžovatele následně zásilku osobně převzal dne 2. 5. 2005, což potvrdil vlastnoručním podpisem. Proti uvedenému rozsudku krajského soudu podal stěžovatel kasační stížnost, kterou předal k poštovní přepravě dne 15. 5. 2008. Učinil tak prostřednictvím svého dosavadního zástupce, kterému udělil plnou moc i pro řízení o kasační stížnosti.

Podle § 42 odst. 5 s. ř. s., nestanoví-li soudní řád správní jinak, použijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení. Ustanovení

§ 50c odst. 4 o. s. ř. stanoví, že nebude-li uložena písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, vyzvednuta do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, pokud doručení písemnosti nebylo neúčinné. Podle § 48d o. s. ř. se při doručování písemnosti určené fyzické osobě, kterou si účastník zvolil svým zástupcem, která je oprávněna vykonávat specializované právní poradenství podle zvláštních předpisů a která není advokátem, notářem, soudním exekutorem, nebo patentovým zástupcem, postupuje podle § 46 o. s. ř. Podle § 46 odst. 6 o. s. ř., byla-li písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, doručována fyzické osobě na adrese, kterou fyzická osoba označila soudu jako místo, kde bydlí nebo se zdržuje, podniká anebo pracuje, popřípadě jako místo, kam ji mají nebo mohou být doručovány písemnosti (v daném případě tedy adresa sídla zástupce žalobce uvedená v záhlaví žaloby), je uložení písemnosti určené do vlastních rukou, kterou si adresát nevyzvedl do 10 dnů od uložení, neúčinné, jestliže fyzická osoba soudu prokáže, že se v místě doručování nezdržovala v den, kdy nebyla zastížena, a v době do 10 dnů od uložení.

Stěžovatel netvrdil ani neprokázal, že by se jeho zástupce v období od 18. 4. 2008 do 28. 4. 2008 v místě doručování nezdržoval.

V daném případě je tedy třeba vycházet z toho, že napadený rozsudek krajského soudu byl stěžovateli doručen formou náhradního doručení desátým dnem od uložení této písemnosti u provozovatele poštovních služeb, tedy dnem 28. 4. 2008. Toto doručení je tedy rozhodné z hlediska počátku běhu lhůty pro podání kasační stížnosti, osobní převzetí zásilky dne 2. 5. 2008 již nemohlo mít na běh této lhůty žádný vliv.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost jej doručit. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl tedy den doručení napadeného rozsudku stěžovateli, tj. pondělí 28. 4. 2008. Poslední den lhůty tak připadl na pondělí dne 12. 5. 2008, kterýmžto dnem také lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnost byla předána k poštovní přepravě až dne 15. 5. 2008, a tedy zjevně opožděně.

Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo, než kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítnout.

Nejvyšší správní soud pro úplnost dodává, že zastoupení v řízení o kasační stížnosti Ing. J. M., daňovým poradcem, navíc nelze dle § 105 odst. 2 s. ř. s. považovat za zastoupení přípustné. Dle citovaného ustanovení musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Jedná se sice o odstranitelnou vadu řízení, vzhledem k odmítnutí kasační stížnosti pro opožděnost však nebylo třeba stěžovatele žádat o její odstranění.

O nákladech řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. června 2008

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu